

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ในการพัฒนาในทุกด้านที่จะทำให้ประเทศชาติ มีความเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษายังนับเป็น หัวใจสำคัญในการดำรงชีวิตให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่ง พระราชวรมุนี (2530, หน้า 70) ได้กล่าวว่า “การศึกษานั้นเป็นต่อการพัฒนาตัวบุคคลโดยพัฒนาตัวคนทั้งคนหรือชีวิตทั้งชีวิต”

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตร แกนกลางของประเทศ ที่มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องนำกรอบ แนวคิด หลักสูตร จุดหมาย และโครงสร้างที่สำคัญนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่ จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตน ซึ่งเขาเหล่านั้นจะนำไปใช้เพื่อเป็น พื้นฐานในการดำรงชีวิต ฉะนั้นจึงต้องดำเนินการให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาระดับนี้ อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะขั้นพื้นฐาน และประกอบอาชีพได้ตามควรแก่วัยและความสามารถที่จะช่วยตนเอง และทำคุณประโยชน์ ให้แก่สังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2529, หน้า 1)

โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยจึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย พุทธศักราช 2545 (โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย, 2545, หน้า 1) ซึ่งมีแนวคิดโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมี องค์ปัญญาแห่งความรอบรู้และความดีงาม โดยถือว่าผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เต็มศักยภาพและมีหลักในการจัดการศึกษาตามลักษณะเฉพาะของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย และได้มีการจัดทำโครงสร้างของหลักสูตรโดยแบ่งสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่ม ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษา และ พลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดกลุ่มสาระของ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ 3 สาระ คือ ทักษะศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ที่จะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสภาพจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ

มีสตินิยม รักความสวยงาม รักความเป็นระเบียบ มีการรับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่า ความสำคัญของศิลปะ ธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกทาง ภูมิปัญญาของคนในชาติ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเอง อันเป็นพื้นฐานใน การศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทางศิลปะ มีจินตนาการทางความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่น พัฒนาตนเองได้ และแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย ความ รับผิดชอบ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีทักษะในการทำงาน เป็น รักการทำงาน มีความสามารถในการจัดการวางแผนการทำงาน อยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นไปตามความ มุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาของชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 6 ฉบับที่ ใช้เป็นกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติในปัจจุบัน (พดุง พรหมมูล และคณะ, 2545, หน้า 9)

เครือจิต ศรีบุญนาค และคณะ (2542, หน้า 14) ได้กล่าวว่า ศิลปะเป็นผลงานทางทักษะ ที่ผ่านกระบวนการทางปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์แต่ละยุคสมัยเพื่อตอบสนอง ความต้องการทางด้านจิตใจเป็นพื้นฐาน หรือกล่าวได้ว่า ศิลปะไม่ใช่ธรรมชาติ แต่ศิลปะได้อาศัย ธรรมชาติเป็นปัจจัยหนึ่งในแง่ที่เป็นแหล่งคลอใจทางสร้างงานศิลปะนั่นเอง ศิลปะคือ สิ่ง ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อจะสนองความต้องการของตนและสังคม ด้วยการเลือกวัสดุและวิธีการ อันเหมาะสม สร้างให้เป็นรูปแบบต่างๆ ตามที่ตนมีความรู้สึกละดับตอบสนองจากโลกภายนอก และ เป็นรูปแบบที่มองเห็นได้ด้วยการเรียนรู้ศิลปะเป็นสิ่งที่ลึกซึ้ง แสดงออกถึงความรู้สึกลึกทาง ด้านอารมณ์ จิตใจ ความรู้สึกลึกซึ้งที่ต้องเรียนรู้อย่างจริงจัง จึงจะก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียน

โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม ได้มีการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะโดยมีการแบ่งเป็น 3 กลุ่มสาระ คือ ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ และดนตรี ในปัจจุบัน มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยให้อยู่ในส่วนของสาระนาฏศิลป์และสำหรับสาระดนตรี ก็สอนวิชาดนตรีสากล โดยสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 1 ได้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับทฤษฎี ดนตรีขั้นพื้นฐานและการเล่นกีตาร์ สำหรับสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 ได้มีการเรียนการสอน ทฤษฎีดนตรีขั้นสูงขึ้นและการเล่นเปียโน

ในการที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม ได้จัดให้มีการเรียนการสอนสาระ ดนตรี นับเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม ที่ได้ดำเนินการมาเป็น ระยะเวลาอันยาวนานมาแล้ว เนื่องจากโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม ได้ให้ความสำคัญแก่ วิชาดนตรีเป็นอย่างยิ่งเพราะตระหนักว่า ดนตรีเป็นสิ่งที่สามารถช่วยในการกล่อมเกล่า

พฤติกรรมของเด็ก ให้เป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนโยน มีระเบียบวินัย ได้รับความเพลิดเพลินและมีสุนทรียภาพทางด้านดนตรีและอารมณ์ นอกจากนี้ ดนตรียังมีส่วนช่วยพัฒนาทางด้านเชาว์ปัญญา (Intelligence Quotient) และเชาว์อารมณ์ (Emotion Quotient) ซึ่งทำให้เด็กเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทางโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนสาระดนตรีอย่างจริงจังและเข้มข้น โดยเน้นให้นักเรียนเป็นผู้รู้จักทั้งทางด้านทฤษฎีดนตรี และสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้ ซึ่งประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง จนเป็นที่รู้จักและยอมรับของคนทั่วไป ดังจะเห็นได้จากผลงานทางด้านดนตรีของโรงเรียน อาทิ โรงเรียนได้จัดให้มีการแสดงมินิคอนเสิร์ตเป็นประจำทุกปีการศึกษา ซึ่งจะเป็นการแสดงผลงานของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้และผ่านการฝึกฝนมาตลอดปีการศึกษา และยังมีวงดุริยางค์ และคณะนักร้องประสานเสียง ซึ่งก็ได้มีการแสดงผลงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศอยู่เสมอๆ

โรงเรียนได้ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณ และส่งเสริมการเรียนการสอนสาระดนตรีเป็นอย่างดี สำหรับด้านครูผู้สอนสาระดนตรี ในปีการศึกษา 2548 โรงเรียนมีครูผู้สอนสาระดนตรีทั้งสิ้น จำนวน 6 คน ครูทุกคนมีคุณวุฒิการศึกษาทางด้านดนตรีในระดับปริญญาตรี ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสาระดนตรี ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้จัดหลักสูตรสาระดนตรีทุกระดับชั้น และครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระดนตรี และทางโรงเรียนได้จัดให้มีห้องใช้สำหรับการเรียนการสอนดนตรี จำนวน 2 ห้อง ซึ่งห้องหนึ่งมีเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด จำนวน 30 เครื่อง และอีกห้องหนึ่งมีเครื่องดนตรีเปียโนไฟฟ้า จำนวน 30 เครื่องแต่อย่างไรก็ตาม ห้องเรียนดนตรีดังกล่าว ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและโยกย้ายสถานที่ใหม่หลายครั้ง เนื่องจากผู้บริหารได้นำไปใช้เป็นห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอนวิชาอื่นอยู่เสมอ สำหรับชั่วโมง การเรียนการสอนสาระดนตรี จะมีการแบ่งนักเรียนในแต่ละห้องออกเป็นสองกลุ่ม โดยในแต่ละห้องจะมีนักเรียน จำนวน 50-55 คน และในแต่ละชั่วโมงจะจัดให้นักเรียนครึ่งห้องเรียนสาระดนตรี และนักเรียนอีกครึ่งห้องเรียนสภานาฏศิลป์ โดยสัปดาห์ต่อไป นักเรียนที่สัปดาห์ที่ผ่านมาเรียนสาระดนตรี ก็จะไปเรียนสภานาฏศิลป์ ส่วนนักเรียนที่สัปดาห์ที่ผ่านมาเรียนสภานาฏศิลป์ ก็จะไปเรียนสาระดนตรีตลอดภาคเรียน ซึ่งทำให้เป็นปัญหาในการเรียนการสอนสาระดนตรี นักเรียนจะต้องมีทักษะในการเล่นเครื่องดนตรีได้ แต่จากการเรียนในแต่ละครั้ง จะทิ้งช่วงระยะเวลานานถึง 2 สัปดาห์ ซึ่งนักเรียนที่ไม่มีเครื่องดนตรีอยู่ที่บ้าน หรือที่โรงเรียนก็ยังไม่มีความพร้อม จึงเป็นการยากมากที่นักเรียนจะสามารถ เล่นบทเรียนที่ผ่านมาได้ จึงทำให้ไม่สามารถที่จะเรียนบทเรียนใหม่ได้ ในส่วนของการเรียนเปียโน นักเรียนที่จะสามารถเล่นเปียโนได้ดี จะขึ้นอยู่กับทักษะของแต่ละคน และ

จะต้องอาศัยการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ แต่เนื่องจากโรงเรียนมีเปียโน จำนวน 30 เครื่อง จึงมีเครื่องเปียโนไม่เพียงพอสำหรับให้นักเรียนใช้ในการฝึกซ้อม และในแต่ละสัปดาห์ จะมีเวลาเรียนเพียง 1 คาบเรียน ระยะเวลา 45 นาที นักเรียนจะต้องเสียเวลาเดินจากห้องเรียนไปที่ห้องดนตรี ซึ่งต้องใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ทำให้เวลาเรียนยิ่งลดน้อยลง นอกจากนั้นนักเรียนจำนวนน้อยมากที่มีเปียโนเป็นของตนเอง เพราะราคาเปียโนค่อนข้างแพงมาก จึงเป็นการยากที่นักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกซ้อมที่บ้าน และเมื่อถึงเวลาเรียนก็ไม่สามารถเรียนบทเรียนใหม่ได้ทันที ทำให้ต้องเสียเวลาในการทบทวนบทเรียนเก่าก่อน กอปรกับในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง มีนักเรียนจำนวนมาก ประมาณกลุ่มละ 25-30 คน แต่มีครูผู้สอนเพียงคนเดียวไม่สามารถจะดูแลได้ทั่วถึง แม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีความสนใจและตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี แต่มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่สนใจและไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนเล่นเปียโนไม่ได้หรือไม่ชอบเล่นเปียโน หรืออาจจะชอบเล่นเครื่องดนตรีชนิดอื่น ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ในการที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ครูผู้สอนจะต้องได้รับความร่วมมือจากนักเรียนทุกคนให้ความสนใจและตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นการที่นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนชนิดของเครื่องดนตรีที่ตนเองชอบและสนใจ จะเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาภรณ์ ลักษณะหุต (2536, หน้า บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาศิลปะกับชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาสำคัญที่ครูพบมากที่สุด คือ เวลาเรียนที่กำหนดให้ไว้ในหลักสูตรมีน้อยเกินไป ครูผู้สอนไม่สามารถสอนเนื้อหาวิชาศิลปะกับชีวิตในส่วนที่ตนไม่ถนัดและนักเรียนไม่มีความถนัดและสนใจในวิชาดนตรี เนื่องจากมีเนื้อหาและเล่นเครื่องไม่ค่อยได้

จากสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 ดังกล่าว และเนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูสอนสาระดนตรีของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถม กอปรกับที่ผ่านมายังไม่เคยมีการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดสาระดนตรีและเครื่องดนตรีที่จะให้นักเรียนได้เรียนเพียงฝ่ายเดียว ดังนั้นหากโรงเรียนให้โอกาสนักเรียนและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีก็จะทำให้ทราบถึงความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองอย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ นำไปเสนอ

ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี เพื่อจะได้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งจะมีผลทำให้การจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีของโรงเรียนประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง และนักเรียนก็จะได้เรียนอย่างมีความสุข

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจและเห็นความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม เพื่อจะได้รวบรวมนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระ วิธีการและกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ วิธีการวัดผลและประเมินผล ตลอดจน สถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน สาระดนตรี เพื่อให้สนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยปัญหาและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2549 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1 นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่
- 1.2 ผู้ปกครองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 ศึกษาปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่างๆ ได้แก่

ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์ และ
แหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผลและประเมินผล

2.2 ศึกษาความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียน
การสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่
ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผล
และประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 หมายถึง ข้อเท็จจริง หรือ
อุปสรรคของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ต
วิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระและการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม
และด้านการวัดผลและประเมินผล

ความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 หมายถึง
สิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองมีความประสงค์ที่จะได้รับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ
และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ต
วิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระและ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และ
สภาพแวดล้อม และด้านการวัดผลและประเมินผล

สาระดนตรี หมายถึง สาระดนตรีสากลในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ข้อมูลเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียน
การสอน สาระดนตรี ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่
ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ด้านสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการวัดผล
และประเมินผล

2. นำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เสนอให้ผู้บริหารของโรงเรียนเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้เป็นแนวทางในการนำไปพิจารณาเพื่อหาทางแก้ปัญหา
ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรี
ในช่วงชั้นที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved